

Misna slavlja i župni oglasi

Vel. poned., 14. 04. Veliki utorak, 15. travnja	18.30 + Ivan, Zorka, Josip i Marica Prebeg 16.00 VOJNOVAC: Pobožnost 13. utoraka Sv. Anti – 5. utorak 18.30 + Katica Puškarić (ob. Pađen); Stevo i Marica Narančić
Velika srijeda, 16. 04. Veliki četvrtak, 17. travnja Dan Euharistije	10.30 GOSPIĆ: Misa posvete ulja u Katedrali 18.30 + ob. Glad; Marija, Vjekoslav, Marijan i Josip Jeletić 17.00 CEROVNIK: Misa večere Gospodnje 18.30 OŠTARIJE: Misa večere Gospodnje + Tonček Kuterovac (30. dan); Jure Božičević Pajzan; Josip Sindičić; Dragan Mihaljević; Marija Gašparović; Damir, Ivan i Miro Cazin; Za duhovno i tjelesno zdravlje jedne osobe. 22.00 SKRADNIK: Getsemanska ura bdijenja u kapeli Sv. Marka
Veliki petak, 18. 04. Dan Muke	17.00 SKRADNIK: - Pobožnost Križnog puta 17.00 CEROVNIK: - Obredi Muke Gospodnje 18.30 OŠTARIJE: - Obredi Muke Gospodnje
Velika subota, 19. 04. Božji Grob	16.00 VOJNOVAC: Pobožnost i blagoslov jela 17.00 SKRADNIK: Pobožnost i blagoslov jela 20.00 CEROVNIK: Vazmeno bdijenje (blagoslov jela) 22.00 OŠTARIJE: Vazmeno bdijenje; + Stjepan Luketić
USKRS 20. travnja VAZAM	10.00 OŠTARIJE: Misa za narod 12.00 CEROVNIK: + Zlata Rupčić (Kate Luketić); Goran i Stjepan Sabljek; Milan Gašparović; Darko Sabljak; Marko Gerovac 17.00 SKRADNIK: + Vladimir Božičević (DPD Skradnik)
Uskrсни ponedjeljak 21. travnja	10.00 OŠTARIJE: + Dragica Prebeg (8. dan); Franje Rendulić; Milka, Vladimir, Ivica i Stjepan Prebeg 12.00 VOJNOVAC: Na čast Sv. Ante za blagoslov blaga i ljetine

- KATEHEZA** – za sve vjeroučenike obredi su Vazmenog trodnevlja – Veliki četvrtak, Veliki petak, Velika subota – bdijenje te proslava Uskrsa.
- ISPOVIJED** - bolesnika biti će tijekom Velikog tjedna ponedjeljka do srijede. Pozovnite svećenika te prenesite obavijest starijim, osamljenim osobama.
- ČITAČI i PJEVAČI** biti će pojačano uključeni u obrede, a također i muškarci za Apostole. Nastojmo se što više uključiti te doživjeti ove središnje događaje naše vjere.
- KRUNICA u obitelji** – ovog tjedna pozivam sve obitelji na obrede u crkvu.
- GETSEMANSKA URA** na Veliki četvrtak u 22 sata biti će molitva u Kapeli Sv. Marka Križevčanina u Filijali Skradnik. Pozvani su svi vjernici Oštarija i Skradnika te Cerovnika i Vojnovca. Molitmo s Gospodinom u noći uoči Muke Isusove – Velikog petka.
- BOŽJI GROB** – molitva kraj Isusova Groba u crkvama biti će tijekom subote.
- BLAGOSLOV JELA** – na vazmenom bdijenju (iznimno u kapelama u subotu večer).
- MISE: Skradnik** na Uskrs u 17 sati; **Vojnovac** na Uskrsni ponedjeljak u 12 sati.
- MISIJSKE narukvica** – 25 kn za Afriku (obratite se *ob. Bertović 091-568-2670*).
- PRAVOSLAVNIM** – vjernicima koji slave Uskrsnuće Gospodinove u nedjelju, 20. travnja upućujemo čestitke radosti pobjede Života na smrću.

**Mi treba da se hvalimo križem Gospodina našega Isusa Krista,
u kojemu je spas, život i uskrsnuće naše,
po kojemu smo spašeni i oslobođeni. (usp. Gal 6, 14)**

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

13. travnja 2014. • CVJETNICA • God. V. • br. 14 (189)

Isusov ulazak u Jeruzalem

S nedjeljom Cvjetnicom započinje "Veliki tjedan". Oprečnost iskustava koja je upoznao Gospodin Isus Krist, potresaju nas duboko u srcu. Nedjelja Cvjetnica je njegov pobjedonosni ulazak u Jeruzalem! A malo dana poslije on će biti osuđen smrću na križu.

U Evanđelju Isusova ulaska u Jeruzalem Matej ocrtava veselo klicanje mnogih ljudi. Oni su u ulasku Kristovom koji jašuć na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu, vidjeli ispunjenje proročkih obećanja. Sada bi trebala nastupiti moć kralja iz kuće Davidove i sve će biti dobro! Koja prigoda za radost i veselo klicanje! Očito, to je bila poštena radost ovih ljudi, kad je Isus ulazio u Jeruzalem. Doduše bila je to površinska radost. Bi li ti ljudi također klicali od radosti, kad nekoliko dana kasnije bude nosio svoj križ? Na žalost znamo, da s obzirom na osudu, kojom je Isus bio osuđen smrću na križu, njegovi ga najbliži učenici napustiše, odnosno, povukoše se. To je za njih bila sablazan, da onaj čovjek, kojega su prije pozdravljali kao Mesiju, sada je kao rob morao prihvatiti najsrmotniju smrt jednoga zločinca. Tko je to mogao razumjeti? To je bio čas najdubljeg Isusovog poniženja, kad je on u poslušnosti do smrti na križu preuzeo na sebe patnju i umiranje.

Ipak je naš Gospodin upravo tu trijumfirao po svojoj ljubavi, s kojom je on trpio i preuzeo na sebe svu nepravdu. Nije se dao pobijediti zlom, nego je pokazao svoje milosrđe prema nama grješnim ljudima, tako da je kao žrtveno janje tu nepravedno pridodanu patnju uzeo na sebe. On je svoj život predao za nas, da bismo mi živjeli u zajedništvu s Bogom. Njegova žrtva pomirenja trebala je kratko nakon toga biti dovršena u tajni uskrsnuća. Na taj način Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, bilo u nebu, bilo na zemlji, kako kaže sv. Pavao u poslanici Filipljanima (2,6-11).

Također i mi se klanjamo pred Gospodinom Isusom Kristom, i ispovijedamo da je on Otkupitelj i Spasitelj. Jedan čovjek, jedna žena tih promjenljivih dana nije sumnjala u Isusa: to je bila Marija, njegova majka. Ona se pokazala kao ona koja istinski vjeruje i ljubi također u tamnim časovima Isusove patnje i umiranja. Na taj način postala je majka svih vjerujućih, a i mi smo povjereni njezinoj osobitoj zaštiti i zagovoru. Neka nam Bog dade snagu za vjernost i ljubav, tako da i mi u jedinstvu s Isusom Kristom dospijemo u vječnu radost neba i blaženog uskrsnuća. fra Jozo Župić

Marijanske dogme

Trebalo je proći dugo vremena da obvezatni naučiteljski izričaji Crkve o Mariji izrastu iz tla molitve te pismene i usmene predaje: u prvim stoljećima dogme o trajnom djevičanstvu (553. i 649. g.) i bogomajčinstvu (431. g.), a tek 1200 godina kasnije navještaj o njejoj oslobođenosti od grijeha i istočnog grijeha (1854. g.) te napokon tjelesnom uznesenju u nebo (1950. g.)

MARIJA, THEOTÓKOS

U antičkoj Crkvi u središtu teološke rasprave stajala su pitanja o spasiteljskom događaju, Isusovom bogočovještvu i otkupljenju. Ni Marija nije izbijala u prvi plan kao osoba, već u svom odnosu prema povijesti spasenja. Najstarija i istovremeno temeljna dogma o Mariji, a koju je navijestio koncil u Efezu 431. g., bila je posve određena kristološkim spoznajama i usmjerena prema njenom produbljivanju. Koncil nije Mariji dodijelio ljudima blizak naziv Majke Božje, već ju je nazvao Theotókos, Bogorodicom. Ovaj nam termin može zvučati pomalo strano, ali on potvrđuje i osigurava temelj naše vjere: naime, da se u čovjeku Isusu Kristu doista rodio Bog. Time postaje jasno kako je duboko i nutarnje usidren zemaljski život Sina Božjega „u stvorenom i u prirodnom“ (Scheffczyk, Leo. *Maria : Mutter und Gefährtin Christi*. Augsburg : Sankt Ulrich Verlag, 2003., str. 103). No, time otkupljenje i preobrazba svijeta ne ostaju misaonim snovima, već su postali konkretnom stvarnošću koja ne obuhvaća samo duh, već je – u skladu sa ljudskom strukturom – ukorijenjena u tjelesnom.

Iz vjerovanja u Marijino bogomajčinstvo konačno je proizašlo i jedno novo razumijevanje nutarnjeg i vanjskog oblika Crkve. Ona se shvaća kao otajstveno tijelo i kao Majka koja svijetu „može posredovati Krista, jer Ga nosi u sebi“ (Scheffczyk, str. 104.). „Majka Božja“ postala je „Majkom milosti“ i „Majkom Crkve ... i svih ljudi“ (Scheffczyk, str. 105.).

Presveta Djevice Marijo, Majko i Kraljice moja: tvojemu bezgrešnomu Srcu posvećujem i predajem sebe i čitavo svoje biće, svoje misli, riječi i djela. Raspolaži sa mnom i sa svime što mi pripada, sada i u vječnosti, na hvalu i slavu Presvetoga Trojstva, za posvećenje Crkve i spasenje cijeloga svijeta. Bezgrešna moja Majko, pomози mi živjeti dostojno moga krsnog posvećenja, da neopozivo pripadam svome Otkupitelju. Daj da poput tebe slušam poticaje Duha Svetoga. Neka se u meni, i po meni, uvijek i u svemu vrši volja Božja. Amen.

I vjernik i nevjernik postavljaju si često pitanje:

„Pa što nam se to događa?“ Doista i naš narod u ovo vrijeme zabrinuto gleda u svoju budućnost. Iz tog osjećaja bezizlaznosti i besperspektivnosti vjernik u svojoj vjeri nalazi odgovor a formulirao ga je sv. Pavao riječima: „Koji Boga ljube sve ih upućuje na dobro“ (Rim 8,28). Tom nadom vjernik je opečaćen na krštenju kada je primljen u zajednicu vjernika riječima: „Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!“ Time je stavljen na put koji će imati mnogo postaja ali koji vodi nepogrješivo, Božjom navigacijom, na našu konačnu adresu – Presveto Trojstvo, a

to znači u život koji je vječan i sretan.

Formula Božjega vječnog i sretnog života je u tome što je on troosoban, ali se svaka od triju osoba u potpunosti, bez zadržke, predaje u ljubavi drugoj osobi. Savršeno predanje drugoj osobi i savršeno primanje druge osobe možemo s pravom nazvati savršena ljubav. Možemo to nazvati i formulom života i vječnosti. Ta formula uspješno djeluje svuda gdje je ljubav, i ona poput nepogrešive „navigacije“ vodi u vječnost i sreću, u zajedništvo s Presvetim Trojstvom.

Život se očitovao u svijetu ondje gdje je međusobno davanje/primanje. Budući da je čovjek stvoren na sliku Božju, kod njega je to davanje slobodno pa ga nazivamo darivanje. Otklon od života i usmjerenost prema smrti događa se kada zataji ta formula. U čovjeku se to dogodilo kada se - primivši dar života i vječnosti - okrenuo od Boga, kada je zatajilo uzdarje. U Kristu se čovjek okrenuo potpunim darivanjem Bogu i zato je po njemu za svakog čovjeka stiglo novo proljeće, kako govori liturgija. Takvim darivanjem onda kada ga je svijet svojom logikom napustio i osudio, u Kristovom ljudskom tijelu izvojevana je pobjeda života. Uskrsnuo je!

Bog je poput Dobroga oca iz evangeoske prispodobe koji će rado primiti svakog svog sina, svakog čovjeka koji mu se obrati, koji mu se nošen Kristovom ljubavlju okrene. Svi oni koji u sebi osjete potrebu da se poput Izgubljenog sina vrate svome ocu, postat će dionici zajedništva koje je u Presvetom Trojstvu, bez obzira koliko su odlutali (sagriješili). Oni koji i dalje grade na sebi, a ne na predanju Bogu i ljudima, zaostaju na tom putu prema vječnosti a Isus za takve kaže da će teško ući u kraljevstvo nebesko. U njima ne funkcionira ta Božja navigacija, formula života i sreće. (1. dio)